

Jimmie Åkesson: Tal på riksårsmötet 2008

Talare
Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum
3 maj 2008

Plats
Karlstad

Partivänner! Det går bra för oss. När vi för ett år sedan - till slut - lyckades samla riksårsmötet i Karlskrona, var det efter den mest intensiva och framgångsrika perioden i partiets historia. Det här året, 2008, har väl kanske inte börjat riktigt lika intensivt, men det har å andra sidan gett oss viss ro att jobba med organisationen och bygga partiet inför kommande utmaningar. Själv har jag de senaste månaderna kunnat ägna en hel del tid åt att besöka olika delar av organisationen och det har gett mig möjlighet att träffa många människor på olika nivåer i partiet. Jag har besökt det stora Västdistriktet och fått ta del av deras väldigt ambitiösa planer för hur vi ska nå våra mål i den så viktiga delen av landet. Jag har varit i Örebro, ett av de distrikt som växt kraftigt sedan valet, och där fått en bild av hur man ska förvalta det förtroende man fått av väljarna i kommun- och landstingspolitiken. För bara lite drygt en vecka sedan var jag här i Karlstad och fick ta del av distriktets planering för de kommande åren. Här satsar man mycket på kulturella och sociala aktiviteter, vilket på många sätt är föredömligt. Jag har varit i Göteborg och protesterat mot ett moskébygge, jag har besökt medlemsmöten i Småland och Skåne. Det här är ett arbete som jag med glädje tänker fortsätta också under maj månad, och då hoppas jag kunna beta av - åtminstone - huvuddelen av de distrikt som är kvar. Det går alltså fortsatt bra för oss. Vi har under det gångna året kunnat notera en medlemstillväxt på nästan femton procent. Det är ganska fantastiskt med tanke att 2007 har varit ett år utan val. Och tittar man på medlemsutvecklingen totalt sedan valet så är det en dramatisk framryckning vi har gjort. För bara ett par månader sedan noterades vi för den högsta siffran någonsin i en opinionsmätning - nästan 4,5 procent. Jag skrev i min årskrönika att 2007 var året då vi etablerade oss på en nivå strax under fyraprocentsspärren i opinionsmätningarna. Och det är någonting som verkar hålla i sig och det innebär förstås att vi har ett fantastiskt utgångsläge nu när det drar igång på allvar igen - egentligen redan till hösten. Det ska bli skoj att ge sig in i en ny valrörelse - en lång valrörelse - med så här goda resultat i ryggen. Och jag tror nog att det är en känsla som jag delar med de flesta av er. Det är också den

känslan jag har mött när jag rest runt i landet. Framtidstro, förhoppningar och också arbetsglädje. Glädje och stolthet över att tillhöra ett parti på stark frammarsch. Glädje och stolthet över att tillhöra Sverigedemokraterna. Vi blir fler medan de andra partierna blir färre. Mona Sahlin sa till och med för några veckor sedan att hennes parti inte finns kvar om tio, femton år om medlemsraset fortsätter i samma takt... Men vi växer alltså! När jag stod så här inför årsmötet för ett år sedan, talade jag om vikten av att bredda och fördjupa politiken. Jag hävdade att vi numera har stora krav på oss. från våra potentiella väljare - att förtydliga och konkretisera det Sverige som vi vill skapa. Jag kan med glädje konstatera att det är ett arbete som pågår - och som kommer att intensifieras under det här året. Som framgick av verksamhetsberättelsen tidigare så har partistyrelsen under året tagit beslut om att skapa ett antal politiska utskott som ska ledas av respektive sakpolitisk talesman. Syftet med det är inte bara att inför ett särskilt tillfälle - till exempel ett årsmöte - producera ett dokument med politik. Syftet är framför allt att hela tiden bredda agendan, gå på djupet och hålla politiken uppdaterad - att hålla våra företrädare uppdaterade. Jag är alldeles övertygad om att detta är något som kommer att ge oss mer av levande politisk debatt i partiet. Där de som är särskilt intresserade av ett specifikt område har någonstans att vända sig och någonstans att faktiskt också göra nytta med sitt intresse, sitt engagemang och med sina kunskaper. Och det är också ett sätt att ta tillvara de resurser och den politiska kompetens som faktiskt finns inom partiet idag. För det har vi - låt oss erkänna det - varit ganska dåliga på. Det finns mycket av outnyttjad kompetens i partiet idag. Och ska vi lyckas i ambitionen att verkligen bredda och fördjupa vår politik, så håller det naturligtvis inte att det politiska ansvaret ligger på några få. Den politiska debatten måste vara någonting som omfattar hela partiet - som genomsyrar hela partiet. Och det är det vi har börjat jobba med nu. Jag tycker att kommunkonferensen i höstas är ett bra exempel på hur vi bör arbeta. Visst fanns det vissa synpunkter på detaljerna i arbetssättet, och det får vi så klart ta till oss till nästa gång, men som helhet är jag övertygad om att det var ett bra arbetssätt. Att involvera alla våra kommunpolitiker i arbetet med partiets gemensamma kommunpolitiska riktlinjer. Att de som ska använda politiken i sin kommunpolitiska vardag är med - aktivt - i utformandet. Och jag ska säga att jag inte tidigare mött sådana positiva reaktioner efter den typen av möte. Självklart är oftast reaktionerna positiva efter ett riksårsmöte eller andra större arrangemang, men här fanns det också någonting annat. Jag tror att de allra flesta som lämnade Getinge och kommunkonferensen den där helgen hade med sig en känsla av att ha varit delaktiga och ha gjort nytta. Och det är förstås

oerhört viktigt - både för var och en personligen och för partiet som helhet och inte minst för möjligheterna att sedan också få användning för den politik som har producerats. Jag är övertygad om att det är så vi bör fortsätta arbeta när vi nu breddar och fördjupar politiken. Att vi tar vår utgångspunkt i viktiga värden som delaktighet och engagemang. Och ansvaret för det delar jag och övriga partiledningen med resten av partiet. Engagemang och delaktighet. Och apropå motioner, så ligger här också en motion som berör arbetsmarknadspolitiken. Det är enligt min mening en viktig motion och även om partistyrelsen inte tillstyrker motionen som sådan så har ändå motionären fått så nära bifall man kan komma. När det gäller just arbetsmarknadspolitiken så har vi sedan valet - från regeringens sida - sett prov på en närmast extrem utbudspolitik som inneburit kraftiga försämringar i trygghetssystemen och förslag om en generell och omfattande arbetskraftsinvandring. Och kompletterat med domen i det så kallade Vaxholmsmålet och andra krav på EU-harmonisering av arbetsmarknadspolitiken, ser vi ett gigantiskt hot mot det som vi känner som den svenska modellen. Den modell som bygger på samförstånd mellan arbetsmarknadens parter och politiken, och som tjänat oss väl under större delen av 1900-talet. Vem ska försvara den svenska modellen om inte vi gör det? Vem ska försvara den svenska löntagaren mot lönekonkurrens från utlandet om inte vi gör det? Vem ska försvara vår rätt att själva forma vår modell för arbetsmarknaden om inte vi gör det? Partivänner, här har vi ett oerhört viktigt område att jobba med. Vi ser i val efter val hur arbetsmarknadspolitiken toppar väljarnas lista över de frågor som man ser som viktigast för valet av parti. Och när vi nu dessutom är på väg in i en lågkonjunktur så finns det ingen anledning att tro på någon annan utveckling inför valet 2010. Arbetsmarknadspolitiken är viktig för väljarna och den måste också vara viktig för oss. Även här pågår det ett arbete i partiet, och jag räknar med att det ska finnas ett resultat av det arbetet redan i höst, så att vi i god tid innan valet kan involvera hela partiet i den här viktiga diskussionen. Jag tror att vår trovärdighet i arbetsmarknadspolitiken kommer att - åtminstone delvis - vara avgörande för våra chanser att nå våra högt satta mål. Partivänner, förutom de här områdena så finns det ytterligare några som jag bedömer som särskilt viktiga för oss inför valet. Det ena är naturligtvis invandringen. Man riskerar kanske att uppfattas som tjugig när man på möte efter möte pratar om allt som är fel med den svenska invandringspolitiken och hur fel de andra partierna gör det. Samtidigt är det ju så - och där vet jag att ni håller med mig - att varje gång man trott, att nu går det väl ändå inte att skjuta gränsen mot galenskap längre fram, så har de lyckats i alla fall, de där som styr. Det kommer nya vansinnesförslag hela tiden, år efter år.

Häromdagen kunde vi till exempel höra om hur regeringen nu tänker privatisera det så kallade flyktingmottagandet. Privata företag ska alltså kunna tjäna pengar på massinvandringen. Och visst, man kan väl säga att det på något sätt är marknadskrafterna som styr massinvandringen redan idag med tanke på att så många människor söker sig till den plats på jorden där de får bäst förmåner och störst ekonomisk vinst. Och visst, det kan säkert vara så att det här blir en lukrativ bransch med tanke på hur mycket pengar som är inblandade, men det kan ju knappast - åtminstone inte i förlängningen - bli billigare för oss skattebetalare om man gör på det här viset. Och med tanke på alla de tiotals miljarder som vi varje år betalar för massinvandringen så låter det här inte som något särskilt attraktivt förslag. För några veckor sedan kom det dessutom ett förslag från vår folkpartistiske integrationsminister om en särskild bonus för de invandrare som klarar av att genomföra svenskundervisningen. 12 000 kronor ska man få, skattefritt, och det ska inte ske någon avräkning mot de övriga bidrag man får. Hur klingar ett sådant förslag i öronen på alla de svenska ungdomar som väljer att studera och som därmed drar på sig stora studieskulder? De får inga 12 000 kronor när de klarat en tenta. Och då ska man dessutom ha klart för sig att många kommuner i Sverige idag går på knäna - fullständigt - på grund av den börda som SFI-undervisningen har blivit de senaste åren i och med rekordinvandringen. Anpassningen till den muslimska minoriteten är ett kapitel för sig. Vi har de senaste åren sett hur kommuner inför lov dagar i samband med muslimska högtider, hur man avskaffat traditionella skolavslutningar och förbjudit elever att sjunga Den blomstertid nu kommer, hur förskolor i Malmö slutat servera fläskkött för att tillmötesgå den muslimska minoriteten, hur kommuner anpassar öppettider och utbud på badhus efter muslimsk kvinno syn. I Malmö har man dessutom tillsatt en utredning om könssegregerad simundervisning eftersom många muslimska föräldrar tycker att det är syndigt att pojkar och flickor simmar tillsammans och därför förbjuder sina barn att delta. Och förresten, ni kommer kanske ihåg den här debatten som var efter att några muslimska kvinnor inte tillåts bada på badhuset iklädda sina burkor - alltså de här heltäckande dräkterna. I Malmö har man löst det nu genom att sponsra framtagandet av ett slags heltäckande baddräkt för muslimska kvinnor. Det här plagget kallas burkini och är ett slags blandning mellan burka och bikini. För mig låter det helt bisarrt. Och allt det här understryker en sak: Vi måste lyckas den här gången. Vi måste, om vi ska kunna få lite sans och vett i den extrema svenska invandringspolitiken. Ett annat område där jag tycker att vi hittills har varit ganska bra men där vi kan bli ännu bättre är äldrepolitiken. Nu har jag förstått att just detta kommer att vara ett

tema i ett kommande nummer av SD-Kuriren under det här året och det kan bli startskottet för en särskild kampanj om äldrefrågorna. Och det behövs verkligen. Regeringen har sedan man tillträdde talat om förbättringar för framför allt de pensionärer som har det sämst ställt, men av debatten att döma verkar man inte komma överens och man kommer definitivt inte till skott. Trots att det talas om ett reformutrymme på 30 miljarder så fortsätter man att prioritera skattesänkningar, massinvandring och verkninglösa integrationsprojekt. Jag sa i mitt årsmötestal förra året att äldresituationen i Sverige är en stor skam. Och det är den fortfarande. Det är fortfarande så att hundratusentals pensionärer lever på en inkomst under socialbidragsnormen, och ytterligare hundratusentals lever bara precis över den normen. Det är fortfarande så att alldeles för många äldre utsätts för våld, rån med mera. Det är alldeles för många. Vi hade inför valet 2006 ett torgmöte i Småland, i Nybro. Det var nämligen så att Nybro kommun hade upprepade gånger under mycket lång tid förvägrat 91-åriga Stina Nykvist den hjälp och det stöd som hon behövde. Hon behövde omsorg, hon behövde hjälp - och hon hade naturligtvis en självklar rätt till det. En dag orkade Stina Nykvist inte längre. Hon tog sin rollator. Stapplade nästan fyra kilometer ner till en liten sjö som heter Rismålagöl. Där tog hon av sig sina kläder, vek ihop dem väldigt snyggt och lade dem på rollatorn. Hon tog av sig sina glasögon. Hon tog av sig sin vigselring. Sedan gick hon ut i Rismålagöl och dränkte sig själv. Detta är bara ett exempel ur verkligheten. Ett exempel på hur äldresituationen i Sverige kan se ut. Ett sådant exempel. Och jag blev oerhört berörd när jag läste om det här, så vi åkte till Nybro och höll en liten minnesstund vid den här sjön. Att vi inte bättre kan ta hand om de som byggde välfärden åt oss, åt min generation - det är en stor skam för Sverige och för vårt välfärdsbygge. Där har vi ett hårt jobb att göra efter valet 2010. Partivänner, ett hårt jobb, det har vi också att göra inom kriminalpolitiken. Trots att vi har en moderatledd regering så är det förvånansvärt tyst när det gäller kriminalpolitiken. Och det är nog många väljare som hade förväntat sig någonting helt annat när man la sin röst på den borgerliga alliansen. Som hade förväntat sig rejäla krafttag mot brottsligheten och ett helt annat fokus på trygghetsfrågorna. Men det har hänt förvånansvärt lite, och det understryker det faktum att det behövs ett riktigt trygghetsparti i Sveriges riksdag. Och den rollen menar jag att vi ska ha. Vi är det riktiga trygghetspartiet. Partivänner, jag tänkte att jag skulle avsluta med att prata lite om det som egentligen är närmast förestående - nämligen valet till Europaparlamentet om bara ett år. Vi har sett hur Junilistan faller samman och knappast kan anses ha motsvarat de förväntningar som nästan femton procent

av väljarna hade för fyra år sedan. Detta tillsammans med Miljöpartiets ganska radikala svängning i EU-frågan har öppnat stora möjligheter för oss. Vi har, som någon skrev, fått en egen planhalva. EU-valet är viktigt av flera skäl. Det talas i media om att det kan bli en språngbräda mot riksdagen för oss, och det är alldeles säkert sant. Går det bra för oss i EU-valet, innebär det naturligtvis också ett rejält kliv mot riksdagen och mot målet att bli tredje, fjärde största parti. Det råder knappast någon tvekan om den saken. Men EU-valet är också viktigt i sig självt. Vi ser hur unionen växer och hur den blir allt mer överstatlig.

Europaparlamentet kommer successivt att få mer av lagstiftande makt, lagar som kommer att gälla även i Sverige. Där måste vi så klart vara med och påverka alldeles oavsett vad vi tycker om unionen som överstatligt organ. Och EU kommer att bli större. Inte minst Turkiet närmar sig medlemskap. Ett land med en stor, muslimsk befolkning. Ett land där man dagligen bryter mot mänskliga rättigheter. Ett land med en ganska obehaglig geografisk placering. Skulle Turkiet komma in som EU-medlem skulle det, för vår del, innebära att vår yttre gräns mot omvärlden skulle vara mot länder som Syrien och Irak. Det är inte precis länder på topplistan över stabila och välmående välfärdsstater. Det är länder som präglas av korrruption, militärkupper, islamism och politiskt kaos. Jag ser detta som den absolut viktigaste frågan i EU-valet - att förhindra ett turkiskt medlemskap i unionen. Vi är det enda partiet i Sverige som är av den uppfattningen och därför behövs vi i Bryssel. Partivänner, jag vill tacka för det förnyade förtroendet och vill samtidigt utlova ökad intensitet i det viktiga valplaneringsarbetet under det här året. Det går bra för oss, vi har vind i seglen. Låt oss förvalta det. Låt oss spela våra kort rätt, och vi kommer att bli en farlig utmanare till de sju riksdagspartierna när allt sätter igång igen på allvar senare i år. Tack så hjärtligt och ha en fortsatt trevlig helg.

Taggar

2000-tal, 2008, Man, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmie-akesson-tal-pa-riksarsmotet-2008>